

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 940/2025
21.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Вуксановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарство одбране, Војна пошта број 4445 из Лесковца, чији је заступник Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2502/2024 од 14.11.2024. године, у седници већа одржаној 21.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2502/2024 од 14.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2502/2024 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2502/2024 од 14.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 546/22 од 06.06.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде штете због кашњења у исплати накнаде трошкова у вези са решавањем стамбеног питања за период од 29.12.2010. године до 06.09.2017. године, укупан износ од 137.546,97 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 02.09.2020. године до исплате (став први изреке првостепене пресуде), одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћеног главног дуга на име трошкова у вези са решавањем стамбеног питања за период од 29.12.2010. године до 06.09.2017. године, укупан износ од 107.817,08 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 02.09.2020. године до исплате (став други изреке првостепене пресуде) и обавезан тужилац да накнади туженој трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног

поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијаном другостепеном пресудом одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда којом је одбијен тужбени захтев тужиоца ради исплате за тражени период на име накнаде штете због кашњења у исплати трошкова у вези са решавањем стамбеног питања у износу од 137.546,97 динара и због неисплаћеног главног дуга на име трошкова у вези са решавањем стамбеног питања у износу од 107.817,08 динара. Правноснажним решењем тужене УП-16р.8-3 од 01.03.2017. године, тужиоцу је признато право на накнаду трошкова у вези са решавањем стамбеног питања у месечном износу у висини од 275 бодова месечно, почев од 29.12.2010. године, па све док за то постоје услови прописани Правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије, а најдуже 240 месеци, али не и право на исплату законске затезне камате за период од 29.10.2010. године до 01.03.2017. године, због чега тужилац нема основа да туженом тражи исплату потраживања које није било предмет претходног вођеног управног поступка и о коме није одлучено правноснажном управном одлуком.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. Одлука о тужбеном захтеву заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу је са важећом праксом овог суда у сличној чињеничноправној ситуацији (на пример решење Врховног суда Рев2 1732/2024 од 10.10.2024. године). При том, ревизија је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка. Међутим, због битне повреде одредаба парничног поступка, посебна ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да битна

повреда одредаба парничног поступка није предвиђена као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 02.09.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева износи укупно 245.364,05 динара (137.546,27+107.817,08 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић